

Το δεύτερο βάπτισμα.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).



Όχι μόνο ο άγιος Ιωάννης ο Βαπτιστής έρχεται και κάνει βάπτισμα μετανοίας, και σε όλους όσοι πηγαίνουν και βαπτίζονται λέει να ομολογήσουν τις αμαρτίες τους και να τις αφήσουν, για να συγχωρηθούν, αλλά και ο Κύριος λίγο αργότερα – ο άγιος Ιωάννης το έλεγε ότι ο Κύριος θα βαπτίσει τους ανθρώπους εν Πνεύματι Αγίω – αυτό το οποίο ζητάει είναι η μετάνοια.

Αυτό δεν ήταν μόνο για τότε· πάντοτε έτσι είναι. Μπορεί κάποιος κάπως να μετανοεί, να παίρνει άφεση αμαρτιών μέσα στην Εκκλησία, όμως να μη φτάνει εκεί που πρέπει να φτάσει, να τον βαπτίσει δηλαδή ο Κύριος με το Άγιο του Πνεύμα.

Ο άγιος Συμεών (ο Νέος Θεολόγος), όταν κάνει λόγο για το δεύτερο βάπτισμα, δεν εννοεί απλώς ότι θα μετανοήσουμε για τις αμαρτίες μας, θα κλάψουμε γι' αυτές, θα τις εξομολογηθούμε και θα λάβουμε άφεση. Όχι. Όταν ομιλεί για το δεύτερο βάπτισμα εννοεί ότι, αν γίνει αυτό σωστά, δηλαδή αν πράγματι μετανοήσεις, αν πράγματι κλάψεις, αν πράγματι βάλεις αρχή, αν όντως πεις αντίο στον εαυτό σου και στα σπουδαία του εαυτού σου – που ο καθένας μας τα κρατάει ζηλότυπα – θα λάβεις Πνεύμα Άγιο.

Η απόδειξη ότι μετανόησες αληθινά, και σε συγχώρησε ο Θεός και σε δέχεται, είναι ότι λαμβάνεις Πνεύμα Άγιο. Έτσι ολοκληρώνεται το δεύτερο βάπτισμα, και έτσι μπορείς να πιστεύεις ότι έγινε το δεύτερο βάπτισμα. Δεν είναι το δεύτερο βάπτισμα απλώς μόνο μετάνοια, μόνο κλαυθμός, μόνο συγχώρηση, αλλά είναι και το να λάβουμε Πνεύμα Άγιο.



Πάντως, όπως κι αν έχουν τα πράγματα, αδελφοί μου, όλα αυτά ο Θεός τα έκανε για όλους τους ανθρώπους. Τα έκανε και για μας. Να μην περάσει από το μυαλό κανενός η σκέψη: «Αυτά είναι για κάποιους εκλεκτούς, για κάποιους ειδικούς, για κάποιους άλλους». Όχι. Δεν υπάρχει άνθρωπος που εξαιρείται. Δεν υπάρχει άνθρωπος που δεν καλείται να μετανοήσει αληθινά. Δεν υπάρχει άνθρωπος στον οποίο, αφού μετανοήσει, δεν του δίδει, δεν του εμπιστεύεται ο Θεός το Άγιο Πνεύμα.

Αυτά όλα που σκεπτόμαστε, ότι δηλαδή σαν να μην είναι για μας αυτά, και ξεφεύγουμε από δω και από κει, σε τελευταία ανάλυση σημαίνουν πως δεν υπακούμε στον Χριστό, δεν θέλουμε να υποταχθούμε στον Χριστό, δεν θέλουμε να γίνουμε δικοί του. Θέλουμε να έχουμε αυτονομία, έτσι όπως κάνουν όσοι δεν πιστεύουν στον Θεό, και γι' αυτούς το παν είναι ο άνθρωπος.

Το παν είναι ο Θεός· όχι ο άνθρωπος. Ο άνθρωπος έγινε κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν Θεού. Και είναι θεός ο άνθρωπος, όταν όμως δεν έχει αυτόνομια, αλλά υποτάσσεται στον Θεό πλήρως. Υπακούει, όχι απλώς για να τον βοηθήσει ο Θεός να κάνει τα δικά του, αλλά υποτάσσεται πλήρως και γίνεται όντως του Θεού άνθρωπος, όντως του Χριστού άνθρωπος· είναι όντως άνθρωπος ο οποίος έχει μετανοήσει και έχει δεχτεί, ας πούμε, το βάπτισμα της μετανοίας, αλλά επίσης και το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος.

Αυτό εύχομαι σε όλους.

**Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου, “Συνάξεις Δωδεκαημέρου”,
Πανόραμα Θεσσαλονίκης, β' έκδ. 2016, σελ. 275.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>